

את המנג'נה הזאת אי אפשר להפסיק

לחברים של עורך־הדין שימחה זיו נמאס כבר לקנות מתנות לחתונה. כי זיו הבהמיין נוהג למסד את מערכות־היחסים שלו במהירות גדולה יותר מהאפשרויות שלהם לממן את מתנות החתונה.

ביום הראשון למלחמת־הלבנון נשא את יעל זיו, בת ה־18. עוד לא הספקנו לסיים את המלחמה, והוא כבר הספיק להתגרש. חודשים ספורים לאחר מכן, בימים שכולם שירתו 90 יום

צילום: חיים חיים

שמואל שי
שוחרר מבליטון

באותו זמן נמאס לוויומר כל הסיפור הזה, והוא הוריע לנורית ששלום וכל טוב, ונגמר העסק. מעניין על מה מדברות עכשיו שתי הגברות יגלום, כשהן שותות תה של חמש אחרי־הצהריים בכסות מחרסנה סינית וקומקומים מכסף. אולי על זה שהבעל־לשעבר, סימון לאו, שהתחתן בינתיים באנגליה, הפך להיות אבא.

נורית וראובן המשיכו לגור ביחד, אבל בכל פנישה של נורית עם האמא, האמא לחצה שאולי בכל זאת נורית תחפש לה משהו אחר. ראובן ידע על השיחות הללו, ולא אהב אותן כל־כך, אבל המשיך לשותוק. בשבוע שעבר שוכנעה אמא יגלום על־ידי בתה שראובן וימר הוא חתן פוטנציאלי טוב כשבילה, אבל בדיוק

נורית יגלום
לראובן וימר נמאס

אביטל סבאג
הרכב גדול יותר

בלבנון, הוא הספיק להתחתן בשנית, והפעם עם השחקנית אירית פרנק, אך גם הנישואין הללו לא החזיקו הרבה זמן. ובין ריון בכית־המישפט לגיחות ליליות לליקוויד ולסירמה, הוא הספיק להכיר את אביטל סבאג הנמרצת, חנות־תקליטים פופולארית ביותר בלבנון. השומעים מוסיקה ביחד כבר יותר מ־10 שנים שבתקופה האחרונה הם שואפים לשמוע משהו בהרכב גדול יותר, ומה מתאים יותר מנישואין, השניים יתחתנו בחודש הבא בטקס מרשים, ולאחר מכן הם יטוסו לאירופה ולארצות־הברית, כדי לשמוע על החירושים האחרונים שם בתחום המוסיקה.

זהירות, פולין!

רק אחרי המיקרה השלישי שמתי לב לכך שפולין משפיעה מאוד לרעה על אנשנו. גוגה רג'ז'אן נסעה לפולין כדי לראות כמו עיניה מדוע כלי־כך הרבה אנשים רוצים לנסוע לשם. גוגה לא נסעה לחפש את השורשים שלה, סתם נסעה לראות עוד ארץ אחרת.

אבל כשהגיעה לפולין, נדהמה. היא התחילה לחפש דברים הקשורים ליהדות, כתיכנסת שלא נחרסו, הלכה לראות איפה בדיוק עמד גטו־ורשה, וכמובן נסעה לראות את מחנה אושוויץ, שהיום הוא מוסיאון. הביקור באושוויץ שכר אותה. גוגה טיילה בתוך הצריפים במשך שעות ובכתה. כשחזרה למלון שלה, התחילה לכתוב. בפעם הראשונה בחייה רשמה גוגה את רגשותיה על נייר. כשחזרה ארצה סיפרה לכולם מה היא ראתה, איך הרגישה, והיתה נסערת מאוד.

חודשים אחרי הביקור בפולין נפטרה גוגה רג'ז'אן מרוס־לב. גם שמואל שי נסע לפולין, בחודש יוני. במשך שנים חלם על הביקור בארץ־הולדתו. רצה לראות את העיר שבה נולד, את הבית שבו חי. חשב שאולי יפגוש באנשים שהכירו את הוריו ואת הוריהוריו. התרגש מאוד לקראת הנסיעה.

כשהגיע עם מישלחת־נוער, נסע מייד ללודז'. חיפש את הבית שבו גר ומצא אותו, אלא שהיום הוא משמש כקונסוליה של מיוחד־גרמניה בעיר. הלך ברחובות, ונזכר בתמונות מילדותו, היה בהתרגשות כל הזמן. אחר־כך נסע לבקר במחנה־המוות מיידנק, ראה את הצריפים שבהם שיכנו את היהודים, ראה את החצרות, את הגדרות שהפרידו בין חיים ומות. שמואל שי חזר הביתה, לישראל, עצוב מאוד. חודש לאחר מכן הוא לקה בהתקף־לב, שכב בבליטון, ועכשיו שוחרר הביתה. דן בן־אמון נסע לפני שלושה שבועות לפולין. כל הארץ ידעה שהוא נוסע לחפש את ילדותו האבודה. דן כתב את זה בעתון, דיבר על זה בטלוויזיה. הוא אף הודה שהוא עדיין מרבה פולנית. אני לא יודעת מה ראה דן בפולין, ומה השפיע עליו במיוחד. מה שידוע הוא שדן בן־אמון איבד את ההכרה בכודפשו, בדרכו חזרה מפולין, ואושפז. די מפחידים, הסיפורים הללו, לא?

אמא יגלום וגם בת יגלום

נורית יגלום היא הבת של רעייה יגלום, נשיאת־זיוו העולמית.

לכזאת מכוברת קשה למצוא חתן מתאים, שגם יהיה משכיל ונאה ותרבותי, וגם ימצא חן בעיני נורית, ובעיקר ימצא חן בעיני האמא.

לפני שנים יצאה נורית עם עורך־דין צעיר, וכולם חשבו שהנה אריטורטו תהיה חתונה, אבל האמא יגלום שמא וטו, ולא היתה חתונה. אחר־כך היו עוד אייאלה מחזורים, אבל הם אף לא הגיעו למעמד של חתנים פוטנציאליים, מפני שהאמא יגלום עשתה פנים מאוד לא מרוצות. ואז פגשה נורית בחור אנגלי יפה־תואר, בעל נימוסים אנגליים, כמובן, וגם בעל רשת של מיסעדות באנגליה. השידוך מצא חן בעיני האמא, ואמנם, נורית יגלום וסימון לאו נישאו, ברוב פאר והדר, בכירת בריטניה.

במשך 10 שנים היה הזוג נשוי, ולא נולדו לו ילדים. היו כל מיני רכילויות בקשר לזה, אבל הרכילויות כולן פסקו כאשר נורית וסימון נפרדו. היה ברור לכולם שהם נפרדו מפני שנורית רצתה בילד, שאותו סימון לא יכול היה לתת לה.

אחרי הגירושין חזרה נורית ארצה, קנתה דירה יפה בשיכון־כבלי והתחילה להסתכל הצידה, כדי לראות מה מצב החתנים תוצרתי־הארץ. הסתכלה, הסתכלה וראתה את ראובן וימר, שבדיוק גמר להיות פירסומאי, והתחיל להיות איש־עסקים. הם התחילו לצאת, ואף עברו לגור ביחד. נורית הציגה את ראובן לפני האמא, ואמרה שהוא איש עסקים, ממוצא פולני עם נימוסים פולניים. ובאמת, אמא יגלום חשבה שזה נחמד מאוד. אבל אחר־כך מישהו סיפר לה שראובן וימר הוא פירסומאי, ואז העניין כבר לא כלי־כך מצא חן בעיני אמא יגלום, והיא התחילה לרברב אל ליבה של נורית שאולי בכל זאת החתן לא כלי־כך מתאים לה.